

Prva velika loža Engleske

Krajem XVII veka ser Kristofer Vren bio je veliki majstor tadašnje lože u Engleskoj. Zanimljivo je obaveze velikog majstora, zapostavljao ložu, i ovim delima naveo sledbenike da oštro reaguju u narednom periodu.

Početakom XVIII veka, posle kraće pauze, grupa slobodnih zidara u Londonu odlučila je da se ponovo aktivira. Tim povodom su se članovi četiri lože 1716. godine sastali u londonskoj krčmi „Jabukovo drvo“. Na ovom sastanku su formirali „Veliku ložu Pro Tempore“, napravili novi plan po kome će raditi, i majstorsku titulu dodelili najstarijem članu.

24. juna 1717. godine, na Dan sv. Jovana Krstitelja, ponovo su se sastali. Ovog puta kao mesto sastanka odabrali su londonsku pivnicu „Guska i roštilj“. Izabrali su Antonija

Sojera kao prvog Velikog majstora, a 24. 6. 1717. odredili kao datum osnivačke konferencije. Odlučili su da će se svake naredne godine ovog datuma sastajati članovi velike lože. Osnivačko okupljanje su održali na javnom mestu, kako ne bi bili optuženi da rade u tajnosti protiv dinastije koja je u to vreme bila na vlasti.

U početku je ova loža obuhvatala područje Londona i Vestminstera, a kasnije se njeno starešinstvo širi i na brojne druge lože.

Džejs Anderson, filozof i sveštenik, 1722. godine je svoj rad o konstituciji i istoriji ove organizacije podneo velikoj loži. Naredne godine, 25. marta, njegovo delo je objavljeno pod nazivom: „Knjiga konstitucija za Slobodne zidare, koja sadrži istoriju, dužnosti i regulative tog veoma drevnog i ispravnog časnog bratstva, za upotrebu u loži“.

1813. godine nakon ujedinjenja sa Velsom „Pro tempore“ je dobila naziv „Ujedinjena velika loža Engleske i Velsa“, i time postala vodeća svetska loža.

Na sastanku 1717. godine dogovoreno je da novoosnovana loža prihvati novine podređenih, što je izazvalo brojne reakcije. Kao rezultat, 1751. godine njeni članovi, koji više nisu mogli da tolerišu novine, osnovali su „Najdrevnije i časno bratstvo slobodnih i prihvaćenih masona prema starim institucijama“. 1756. godine usvojili su konstituciju „Ahiman Rezon“ (hebrejski „Pomoć Bratu“), delo Lorensa Dermota.

Svi koji se zalažu za masoneriju bez novina, za ovu ložu su koristili termin „Stari“, a poštovaoci novina, članovi lože osnovane 1717. godine, nazvani su „Moderni“.

Sporu između engleskih velikih loža još su više doprineli Škoti i Irci koji su pri formiranju svojih loža prihvatili „Stare“ kao jedine vredne poštovanja.

1770.godine se Vrhovna velika loža odvojila od „Starih“, a posle sedam godina je zatvorena.

“Loža drevnih“ je 1779. godine je u potpunosti prekinula odnose sa „Ložom modernih“, i osnovala „Veliku ložu Engleske južno od reke Tirent“. Deset godina kasnije se pomirila sa Velikom ložom i na taj način prestala da postoji kao samostalna.

Rad loža se vremenom, poboljšavao i širio. Danas su veoma značajne, i gotovo da nema dela sveta bez masona.

Nataša Šijačić

Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.